

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 10Csp/21/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123382456
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Singerová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2024:6123382456.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Zuzanou Singerovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: A. B., narodená X.X.XXXX, pobyt C. XXX/XX, D., zastúpená advokátkou: JUDr. Lucia Lehmanová, so sídlom Fr. Mojtu 43 Nitra, o zaplatenie 1354,91 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- Konanie sa v časti o zaplatenie istiny 1240,20 eur zastavuje.
- Žaloba sa vo zvyšnej časti zamieťa.
- Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 83,06 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca návrhom na vydanie platobného rozkazu podaným na upomínacom súde požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť mu 1354,91 eur s úrokom 1543,67 eur a úrokom z omeškania 5 % ročne z 3421,91 eur od 26.2.2021 do 18.10.2022, 3215,21 eur od 19.10.2022 do 14.11.2022, 3008,51 eur od 15.11.2022 do 16.12.2022, 2801,81 eur od 17.12.2022 do 13.1.2023, 2595,11 eur od 14.1.2023 do 24.3.2023, 2388,41 eur od 25.3.2023 do 12.4.2023, 2181,71 eur od 13.4.2023 do 26.4.2023, 1975,01 eur od 27.4.2023 do 15.5.2023, 1768,31 eur od 16.5.2023 do 20.6.2023, 1561,61 eur od 21.6.2023 do 13.7.2023 a 1354,91 eur od 14.7.2023 do zaplatenia.

2. Návrh odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Všeobecná úverová banka, a.s. poskytol žalovanej na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 19.1.2017 pod číslom úverového prípadu 4185489321 a reg. číslom 000622811180117 úver vo výške 11 000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok, ktoré však riadne a včas neplnila. Vyzval ju preto na úhradu omeškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu jej neplatenia a nakoľko napriek tomu svoj dlh nezaplatila, vyhlásil v súlade so zmluvnými dojednaniami okamžitú splatnosť pohľadávky z úveru k 21.1.2021. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanej doručené dňa 18.2.2021. Nakoľko žalovaná v 7. dňovej lehote od doručenia oznámenia dlžnú sumu neuhradila, dostala sa tak od 26.2.2021 do omeškania s jej zaplatením spolu s príslušenstvom. Pohľadávka proti žalovanej bola na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi jeho právnym predchodcom ako postupcom a ním ako postupníkom dňa 14.2.2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 7.10.2022 postúpená na neho. Výška postúpenej pohľadávky bola vyčíslená postupcom k 30.9.2022. Žalovaná po postúpení zaplatila 2067 eur, ktoré boli započítané na istinu úveru. V konaní si od žalovanej uplatňuje časť nároku z nesplatennej istiny vo výške 1354,91 eur s príslušenstvom a nezaplatenými zmluvnými úrokmi. K žalobe pripojil žiadosť o poskytnutie úveru, zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, všeobecné obchodné podmienky,

štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, údaj o hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, avízo o zadaní platby, výpis z účtu, tretiu upomienku – pokus o zmier, podací hárok, výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru, kópiu obálky, zmluvu o postúpení pohľadávok s prílohou, žiadosť o postúpenie a prevod pohľadávky, oznámenie o postúpení pohľadávky, výzvu na zaplatenie pohľadávky a ePotvrdenku.

3. Upomínací súd vydal platobný rozkaz, ktorým rozhodol, že žalovaná je povinná do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu žalovanú sumu, proti ktorému podala žalovaná včas odpor, v ktorom namietala, že na podanie žaloby nebol dôvod, pretože sa so žalobcom dohodla na splátkach, ktoré mu aj posielala. Pripojila dohodu o splácaní dlhu v splátkach, sprievodný list, uznanie dlhu a detaily platieb.

4. Právny predchodca žalobcu na výzvu upomínacieho súdu, hoci namietal, že odpor nie je vecne odôvodnený, navrhol podľa § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní pokračovanie v konaní na príslušnom súd a preto upomínací súd postúpil vec na prejednanie na Okresný súd Nitra, ako súd príslušný podľa Civilného sporového poriadku.

5. Právny zástupca žalobcu predložil súdu výpis z informačného portálu Slovenskej pošty, z ktorého je zrejmé, že žalovaná si tretiu upomienku zo dňa 9.12.2020 prevzala dňa 14.12.2020. Uviedol, že už k žalobe pripojili dokumenty z ktorých je zrejmé, že žalovaná pred uzavretím zmluvy poskytla jeho právnemu predchodcovi informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, záväzkoch a ďalšie a on urobil dopyt na informačný systém SRBI (Spoločný register bankových operácií) prevádzkovaný spoločnosťou CRIF, kde bolo zisťované prípadné nesplácanie úver poskytnutých od iných veriteľov a preto bola schopnosť žalovanej splácať úver riadne posúdená, pričom pripojil spomínané doklady. Keďže žalovaná po začatí konania t.j. dňa 15.8.2023 zaplatila sumu 206,70 eur, dňa 13.9.2023 sumu 206,70 eur, dňa 12.10.2023 sumu 206,70 eur, dňa 19.12.2023 sumu 206,70 eur, dňa 23.1.2023 sumu 206,70 eur a dňa 21.2.2023 sumu 206,70 eur a z toho dôvodu vzal žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 1240,20 eur s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania späť a trval na zaplatení istiny vo výške 114,71 eur, úroku vo výške 1543,67 eur a úroku z omeškania. Pre prípad, že žalovaná uzná dlh, navrhol, aby súd rozhodol rozsudkom pre uznanie.

6. Právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní dňa 18.3.2024 uviedla, že so žalobou nesúhlasí, pretože boli porušené viaceré ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch účinné v čase uzavretia zmluvy o pôžičke, pretože zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z.z. a to priemernú RPMN a právny predchodca žalobcu pri poskytovaní pôžičky nekonal s odbornou starostlivosťou, nezohľadnil skutočnosť, že žalovanej bol už v roku 2016 poskytnutý iný úver, okrem toho bola spoludlžníčkou pri ďalších dvoch úveroch a keďže bola iba poberateľkou rodičovského príspevku a ekonomicky neaktívna bola už aj v roku 2016, nemal jej byť úver vôbec poskytnutý a teda právny predchodca žalobcu porušil § 7 ods. 19 až 42. V dôsledku porušenia týchto povinností je úver preto podľa § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 11000 eur a zaplatila naň veriteľovi celkom 13700 eur, navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanej náhradu trov konania, pretože je irelevantné z akého dôvodu vzal žalobca žalobu späť, keďže vedel, že úver je bezúročný a bez poplatkový a napriek tomu prijímal od žalovanej splátky úveru a aj ju prostredníctvom SMS komunikácie vyzýval na platenie splátok úveru a preto ich žalovaná platila.

7. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že veriteľovi zaplatila celkom 13700 eur z toho 1240,20 eur po začatí konania. V čase uzavretia zmluvy poberala rodičovský príspevok, čo veriteľovi oznámila a informovala ho aj o nákladoch a výdavkoch, bola vydatá, jej manžel bol zamestnaný a mala dve maloleté deti, bol jej poskytnutý úver vo výške 7000 eur a bola spoludlžníčkou bývalého manžela pri dvoch úveroch.

8. Súd vec prejednal a rozhodol podľa § 180 CSP bez prítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie doručené, pretože svoju neúčasť ospravedlnil a odročenie pojednávanie nežiadal.

9. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu a žalovanej, oboznámil listinné dôkazy, ktoré neboli protistrane doručené alebo ich obsah bol spochybnený a to výsledok sledovania zásielok Slovenskej pošty a.s., dôkazy preukazujúce skúmanie bonity žalovanej, zmluvu o úvere,

súhrnné informácie o priemernej RPMN a žiadost' o úver, ktorú predložila žalovaná a požiadal NBS o prepočet RPMN a za preukázané považoval nasledovné skutočnosti:

10. Zo žiadosti o úver zo dňa 18.1.2017 vyplýva, že žalovaná požiadala právneho predchodcu žalobcu Všeobecnú úverovú banku a.s, o poskytnutie úveru vo výške 11000 eur, s dobou splatnosti 96 mesiacov, pričom uviedla, že je ekonomicky neaktívna priložila doklad o priznaní sociálnej dávky, pričom v časti jej finančnej situácie je uvedený príjem 1500 eur mesačne. Z výsledku dopytu do informačného systému SRBI vyplýva, že žalovaná mala v čase žiadosti o úver schválené 3 žiadosti o úver, úver zo septembra 2016 s výškou splátky 110 eur, úver z augusta 2015 s výškou splátky 140 eur a úver z januára 2015 s výškou splátky 233 eur, mala byť zamestnaná s vymeriavacím základom 1500 eur. Zo žiadosti o úver zo septembra 2016 adresovanej Všeobecnej úverovej banke a. s. vyplýva, že už v nej bolo uvedené, že žalovaná je od 01/2014 ekonomicky neaktívna s tým, ale že má čistý príjem 220 eur mesačne.

11. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo 000622811180117 zo dňa 19.1.2017 vyplýva, že právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka a.s. ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníčke bezúčelový spotrebný úver vo výške 11 000 eur, ktorý sa mu žalovaná zaviazala vrátiť spolu s úrokom 9,40 % ročne po zľave alebo 11,40 % ročne bez zľavy, v 95. splátkach, vrátane poistného každú vo výške 164,99 eur mesačne po zľave alebo vo výške 176,81 eur mesačne bez zľavy a zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru vo výške 220 eur. Prvá splátka bola splatná dňa 28.2.2017 s tým, že dátum konečnej splatnosti je 31.12.2024. V zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov 10,53 % a celková čiastka 15894,05 eur pre prípad úroku 9,40 % a ročná percentuálna miera nákladov 12,78 % a celková čiastka 17016,95 eur pre prípad úroku 11,40 %. V zmluve bola uvedená priemerná RPMN 9,27 %. V čl. I bod 5. zmluvy je dojednané, že v prípade nesplácania úveru je banka oprávnená vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace ak bol na ich zaplatenie písomne vyzývaný. Z čl. IV bod 5 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú podľa čl. III bod. 6 zmluvy jej súčasťou vyplýva, že dlžník je povinný splácať úver každý mesiac vždy ku dňu, ktorý sa číselne zhoduje s dňom prvej splátky uvedenej v úverovej zmluve v rámci dohodnutej lehoty splatnosti úveru.

12. Z kontrolného prepočtu NBS zo dňa 21.2.2024 vyplýva, že ročná percentuálna miera nákladov so zľavou z voliteľskej služby je 10,45 % a bez zľavy je 12,68 %, pretože veriteľ nezohľadnil dátum čerpania úveru uvedený v zmluve pri úroku 7,90 % ročne a splátke 330,33 eur mesačne (bez poistenia).

13. Z avíza o zadaní platby a histórie úveru vyplýva, že dňa 19.1.2017 bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 11 000 eur a zaplatila poplatok za poskytnutie úveru vo výške 220 eur. Z histórie úveru ďalej vyplýva, že žalovaná platila dohodnuté splátky vo výške 164,99 eur aj keď s omeškaním a do postúpenia pohľadávky zaplatila veriteľovi splátky dňa 28.2.2017, 28.3.2017, 20.5.2017, 29.5.2017, 28.6.2017, 31.7.2017, 28.8.2017, 29.9.2017, 31.10.2017, 28.11.2017, 29.12.2017, 20.2.2018, 28.2.2018, 28.3.2018, 11.5.2018, 31.5.2018, 28.6.2018, 9.8.2018, 28.8.2018, 12.10.2018, 19.11.2018, 18.12.2018, 15.1.2019, 15.2.2019, 15.3.2019, 12.4.2019, 15.5.2019, 17.6.2019, 12.7.2019, 14.8.2017, 16.9.2019, 16.10.2019, 15.11.2019, 13.12.2019, 30.12.2019, 17.2.2020, 16.3.2020, 16.4.2020, 7.5.2020, 8.6.2020, 16.7.2020, 17.8.2020 a 16.9.2020 cca 7314 eur (220+43 x 164,99 eur).

14. Z tretej upomienky – pokus o zmier zo dňa 9.12.2020 vyplýva, že veriteľ upozornil žalovanú, že je v omeškaní so zaplatením sumy 500,54 eur, z toho istiny 329,11 eur s tým, že ak ju okamžite neuhradí bude od nej požadovať vrátenie celého úveru. Z podacieho hárka a sledovania zásielok Slovenskej pošty a.s. vyplýva, že zásielka bola žalovanej doručená dňa 14.12.2020.

15. Z výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 22.1.2021 vyplýva, že veriteľ úver zosplatnil k 22.1.2021 a vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 7326,56 eur z toho istiny 7035,81 eur. Z kópie obálky vyplýva, že výzva bola zasielaná žalovanej na adresu uvedenú v zmluve, kde si ju neprevzala a bola veriteľovi vrátená dňa 18.2.2021.

16. Z dokladov predložených žalovanou vyplýva, že veriteľovi zaplatila splátky vo výške 206,70 eur dňa 17.5.2021, 11.6.2021, 14.7.2021, 13.8.2021, 13.9.2021, 14.10.2021, 18.11.2021, 13.12.2021, 13.1.2022, 9.2.2022, 14.3.2022, 16.5.2022, 16.6.2022, 13.7.2022, 10.8.2022, 15.9.2022, spolu 3307,20 eur.

17. Z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 14.2.2020 uzavretej medzi veriteľom ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, prílohy k nej a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 7.10.2022 vyplýva, že veriteľ postúpil pohľadávku proti žalovanej z predmetnej zmluvy o úvere vo výške 3421,91 eur na istine na žalobcu, ktorý nie je bankou k 7.10.2022. Z oznámenia veriteľa o postúpení pohľadávky zo dňa 12.10.2023 vyplýva, že oznámil žalovanej, že veriteľ pohľadávku postúpil na žalobcu.

18. Z dohody o uznaní dlhu zo dňa 3.11.2022 uzavretej so žalobcom a žalovanou vyplýva, že žalovaná uznala, že dlhuje sumu 3421,91 eur na istine a zaviazala sa ju vrátiť žalobcovi v splátkach vo výške 206 eur mesačne.

19. Z dokladov predložených žalovanou a aj žaloby vyplýva, že žalovaná ďalej platila splátky vo výške 206,70 eur žalobcovi a to dňa 13.10.2022, 13.11.2022, 13.12.2022, 12.1.2023, 23.3.2023, 11.4.2023, 25.4.2023, 12.5.2023, 19.6.2023, 12.7.2023 spolu 2067 eur. Z dokladov predložených žalovanou a čiastočného späťvzatia vyplýva, že žalovaná po začatí konania platila žalobcovi splátky vo výške 206,70 eur dňa 14.8.2023, 12.9.2023, 11.10.2023, 19.12.2023, 23.1.2024 a 21.2.2024 spolu 1240,20 eur (6x 206,70 eur).

20. Z výzvy právneho zástupcu žalobcu zo dňa 20.7.2023 vyplýva, že vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 3717,25 eur. Z ePotvrdenky vyplýva, že zásielka bola odovzdaná na poštovú prepravu dňa 24.7.2023 a adresovaná žalovanej.

21. Súd takto zistený skutkový stav posúdil podľa nasledovných právnych predpisov:

22. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

24. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

25. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

27. V konaní nebolo sporné a aj bolo zmluvou o úvere uzavretou dňa 19.1.2017 preukázané, že medzi bankou ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou existoval záväzkový vzťah na základe zmluvy o úvere uzavretej podľa § 497 Obchodného zákonníka. Keďže veriteľ pri uzatváraní zmluvy a plnení z nej konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti ale žalovaná, ktorá je fyzickou osobou, tak

nekonala, je táto zmluva spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú sa vzťahujú aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pretože predmetom zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie dohodnutá odplata podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorá je podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. vo výške dvojnásobku priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere alebo pôžičke platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Rozhodujúca je pritom priemerná ročná percentuálna miera nákladov zverejnená za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, okrem zmlúv uzavretých do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, kedy je rozhodujúcou priemerná ročná percentuálna miera nákladov za skorší kalendárny štvrťrok. Údaje sa zverejňujú do 30 (31) dňa prvého mesiaca po skončení štvrťroka t.j. za I. štvrťrok do 30.4., za II. štvrťrok do 30.6., za III. štvrťrok do 30.10. a za IV. štvrťrok do 31.1.. Keďže predmetná zmluva bola uzavretá dňa 19.1.2017 rozhodujúci je podľa § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z.z. ZoZÚ nesporne údaj platný v III. štvrťroku 2016, ktorý je dostupný na E.. Keďže priemerná ročná percentuálna miera nákladov poskytovaných bankami, keďže veriteľ bol bankou, pri obdobných úveroch t.j. úveroch so splatnosťou od 5 do 10 rokov iných ako na kreditné karty bola 10 %, maximálna odplata bola preto 20 % (2 x 10), ktorú odplata dojednaná v zmluve nepresahuje a preto bola platne dojednaná podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

28. Podľa § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z.z. ZoZÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

29. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

30. Predmetný úver je spotrebiteľským úverom, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. ZoZÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Zmluva má síce písomnú formu a úver nebol poskytnutý v hotovosti, ale v zmluve nebola uvedená platná priemerná ročná percentuálna miera nákladov, pretože banky ku dňu podpisu zmluvy poskytovali obdobné úvery za priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov 10 % a 9,27 %. Uvedenie platnej priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov je pritom podstatnou náležitosťou zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z.z. ZoSÚ. Keďže uvedené mohlo u žalovanej vzbudiť presvedčenie o výhodnosti poskytovaného úveru oproti úveru poskytovaného inými bankami je úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. ZoSÚ a veriteľ nemá nárok na zaplatenie úrokov a poplatkov. Súd v tomto smere poukazuje napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.11.2023 sp. zn. 12CoCsp/36/2022-467, kde súd v obdobnej veci prišiel k rovnakému právnomu záveru. Tak ako vyplýva z prepočtu NBS v zmluve bola nesprávne uvedená aj RPMN tohto úveru a to pre obe úrokové sadzby, ale keďže nebola uvedená v neprospech žalovanej ako spotrebiteľky nespôsobuje to bezúročnosť a bez poplatkovosť tohto úveru.

31. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. ZoSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

32. Podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z. ZoSÚ, na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky a) čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, c) výška splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

33. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ZoSÚ, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a

bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

34. V konaní bolo preukázané, že žalovaná nebola, v čase keď jej veriteľ poskytol úver zamestnaná, pretože už v septembri 2016 bola poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 220 eur mesačne, mala dve vyživovacie povinnosti a hoci bola vydatá a jej manžel bol zamestnaný, jeho príjem nebol preukázaný, bola dlžníčkou úveru poskytnutého 28.9.2016 vo výške 7100 eur, ktorý splácala vo výške 115 eur mesačne a okrem toho spoludlžníčkou úverov v zostávajúcej výške 48743 eur v celkovej výške splátky 380 eur mesačne a keďže pre tento úver bola dohodnutá splátka vo výške 164,99 eur mesačne, veriteľ pri výpočte ukazovateľa jej schopnosti splácať spotrebiteľský úver nepoužil čistý príjem žalovanej, náklady na zabezpečenie jej základných životných potrieb a osôb, voči ktorým má vyživovaciu povinnosť, výšku splátky spotrebiteľského úveru a peňažné záväzky znižujúce jej príjem t.j. porušil povinnosti podľa 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z. ZoSÚ, ktoré sa podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ZoSÚ považuje za hrubé porušenie povinnosti posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať tento úver. Z uvedených dôvodov sa tento úver považuje za bezúročný a bez poplatkov aj podľa § 11 ods. 2 veta druhá zákona č. 129/2010 Z.z. ZoSÚ.

35. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

36. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

37. V konaní nebolo sporné a aj bolo zmluvou preukázané, že vrátenie úveru bolo dohodnuté v splátkach, s platením ktorých sa žalovaná nesporne dostala do omeškania, pretože poslednú splátku veriteľovi zaplatila dňa 16.9.2020 a ďalšiu až 15.4.2021, veriteľ ju v tretej upomienke – pokus o zmier zo dňa 9.12.2020 upozornil na to, že ak dlžnú sumu neuhradí bude od nej požadovať vrátenie celého úveru, ktoré upozornenie bolo žalovanej doručené dňa 14.12.2020, žalovaná však dlžnú sumu neuhradila a keďže veriteľ úver zosplatnil dňa 22.1.2021, uplatnil si právo na predčasne vrátenie v lehote nie kratšej ako 15 dní (od 9.12.2020 do 21.1.2021) a po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky splatnej dňa 28.9.2020, ktoré použil do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V konaní bolo preukázané, že veriteľ splnil všetky podmienky určené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na to, aby si mohol uplatniť právo na zaplatenie celej pohľadávky (§ 565 OZ) t. a preto úver platne zosplatnil.

38. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

39. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

40. Podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.

41. V konaní bolo preukázané, že pohľadávka proti žalovanej bola podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020 spolu s jej prílohou a žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 7.10.2022 postúpená z veriteľa, ktorý je bankou na žalobcu, ktorý nie

je bankou, s čím bola žalovaná podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka oboznámená oznámením doručeným najneskôr zo strany súdu. Pretože v konaní bolo preukázané, že veriteľ vyzval žalovanú podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách písomne na plnenie a to výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 21.1.2021, ktorá môže byť výzvou v zmysle citovaného zákonného ustanovenia vid' uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/165/2022, ktorá výzva mala možnosť preukázateľne dostať sa do dispozičnej sféry žalovanej a pretože žalovaná bola ku dňu postúpenia t.j. ku dňu 7.10.2022 nepretržite v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči veriteľovi, bola pohľadávka postúpená na žalobcu, ktorý nie je bankou platne a preto je žalobca v konaní aktívne vecne legitimovaný na jej vymáhanie.

42. V konaní nebolo sporné a aj bolo výpisom z účtu žalovanej a dokladmi o jej úhradách preukázané, že veriteľ si splnil svoje povinnosti, pretože žalovanej poskytol úver vo výške 11 000 eur, na ktorý mu žalovaná vrátila peňažné prostriedky minimálne v celkovej výške cca 13 928 eur tak, ako sa žalovaná bránila. Z platobnej histórie žalovanej vyplýva, že veriteľovi zaplatila cca 7314 eur a z detailov o jej platbách, že mu následne zaplatila 3307,20 eur, čo korešponduje aj s tým, že postúpená bola na žalobcu pohľadávka vo výške 3421,91 eur na istine, pričom z dokladov o platbách žalovanej, žaloby a čiastočného späťvzatia vyplýva, že žalovaná zaplatila žalobcovi do začatia konania 2067 eur a po jeho začatí 1240,20 eur. Pretože veriteľ má právo iba na vrátenie úveru bez úrokov a poplatkov, nie je žaloba v zostávajúcej časti o zaplata istiny 114,71 eur a úrokov 1543,67 a ani úrokov z omeškania dôvodná, pretože žalovaná právnomu predchodcovi žalobcu a žalobcovi vrátila úver v celom rozsahu.

43. Keďže žalobca vzal žalobu po začatí konania v časti späť, súd konanie v časti o zaplata 1240,20 eur zastavil podľa § 145 ods. 2 veta druhá CSP a vo zvyšnej nedôvodnej časti žalobu zamietol.

44. Podľa § 282 CSP, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

45. Hoci žalovaná písomne dňa 4.4.2022 uznala dlh vo výške 4290,17 eur, neuznala ho pred súdom, po poučení podľa § 292 písm. b) CSP, a preto súd aj s poukazom na právny názor Najvyššieho súdu SR vydarený v rozsudku z 30. novembra 2021 sp. zn. 7Cdo/179/2020, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR ako R 25/2022, ktorý judikoval, že „v spotrebiteľskom spore možno za relevantný prejav spotrebiteľa, že uznáva nárok dodávateľa (§ 282 Civilného sporového poriadku) považovať iba jednoznačný, pochybnosti nevyvolávajúci prejav spotrebiteľa, ku ktorému pristúpil až po osobitnom poučení súdom v zmysle § 292 písm. b) Civilného sporového poriadku“, na uvedený právny úkon žalovanej neprihliadol.

46. Týmto rozhodnutím sa konanie končí a preto súd rozhodol aj o náhrade trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje zásadou úspechu v konaní (§ 255 CSP), resp. zásadou procesného zavinenia zastavenia konania (§ 256 CSP). Tým, že žalovaná plnila žalobcovi sumu 1240,20 eur po začatí konania, procesne zavinila v rozsahu 91,53 % (1240,20 eur z 1354,91 eur) zastavenie konania a to bez ohľadu na to, či bola alebo nebola žaloba dôvodná a či súd vyzval žalobcu po predbežnom posúdení žaloby na jej čiastočné späťvzatie. Keďže súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol, žalovaná bola v konaní úspešná v rozsahu 8,47 % (114,71 eur z 1354,91 eur). Súd by mal preto podľa § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP priznať nárok na náhradu trov konania žalobcovi proti žalovanej a nie žalovanej tak, ako požadovala a to v rozsahu 83,06 % (91,53-8,47) V prípade, ak by aplikácia § 255 CSP alebo 256 CSP viedla k neprimeraným tvrdom, umožňuje existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa náhradu trov konania strane, ktorej by inak patrila, podľa § 257 CSP nepriznať. Žalovaná tvrdila, že tieto dôvody spočívajú v jej postavení ako spotrebiteľky a správaní sa žalobcu, ktorý napriek tomu, že vedel, že nemá nárok na zaplata 1240,20 eur, tieto od nej prijímal a dokonca vyžadoval. V zmysle judikatúry Ústavného súdu SR (vid' napr. I. ÚS 387/2019), každé rozhodnutie súdu, ktorým súd neprizná sporovej strane náhradu trov konania, musí byť vo svojej podstate výnimočným rozhodnutím, prijatým na základe riadneho zvažovania všetkých relevantných okolností konkrétneho prípadu a na základe prísne reštriktívneho výkladu § 257 CSP a v ňom obsiahnutej formulácie „dôvodov hodných osobitného zreteľa“. Hoci sa výklad podmienok prenecháva súdnej praxi, neznamená to, že sa tým vytvára priestor na celkom voľnú úvahu. Súd je toho názoru, že dôvody uvádzané žalovanou nie sú takými okolnosťami, ktoré by nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalobcovi odôvodňovali. Postavenie žalovanej ako spotrebiteľky nie je samo o sebe takou okolnosťou, kde sú poukazuje napr. na nález ÚS ČR sp. zn. III. ÚS 3725/13, na ktorý

poukázal aj Krajský súd v Trnave vo svojom rozhodnutí zo dňa 13.6.2018 sp. zn. 9Co/20/2018, ale aj na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zo dňa 16.2.2021 sp. zn. 15Co/1/2020 a takouto okolnosťou nie sú ani okolnosti prejednávanej veci a podnikateľský charakter žalujúceho, ktorého právny predchodca porušil svoje povinnosti s odbornou starostlivosťou posudzovať schopnosť žalovanej splácať poskytnutý spotrebiteľský úver a tiež dbať na to, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala všetky jej zákonné obligatórne náležitosti, z ktorého dôvodu posúdil žalobu ako v nedôvodnú, kde súd poukazuje napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 6.12.2023 sp. zn. 9CoCsp/25/2022. Súd z uvedených dôvodov preto žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 83,06 %, o výške ktorých rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP vyšší súdny úradník v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 127 ods. 1 a ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.